

інформаційно-освітнього середовища, особливо під час дистанційного навчання, здебільшого залежить від бажання викладачів підвищувати свою кваліфікацію в бік вивчення технологій дистанційного навчання, створення навчального онлайн-контенту (онлайн-тестів, електронних підручників і посібників, інформаційно-демонстраційних матеріалів, відео- і слайд-лекцій тощо) [3]. Відтак, підвищення професійно-кваліфікаційного рівня педагогічного колективу ЗФПО має бути безперервним процесом, що формуватиме здібності адаптації педагога до постійних інформаційних змін, методики їх передачі.

Список використаної літератури

1. Андрущенко В.П. Модернізація педагогічної освіти в країні в контексті Болонського процесу. Мелітополь: Вища освіта України, 2004. 6-10с.
2. Болтянський Б.В., Болтянська Л.О. Організація самостійної роботи студентів засобами інформаційних технологій. Зб. наук.-метод. пр. ТДАТУ «Удосконалення освітньо-виховного процесу в вищому навчальному закладі», 2017. 34–38с.
3. Гуревич Р.С., Кадемія М.Ю., Козяр М.М. Інформаційні технології. Львів : «СПОЛОМ», 2011. 484 с.
4. Трансдисциплінарність [Електронний ресурс]. - Режим доступу <http://ru.wikipedia.org/>.

Примітка: науковий керівний – доцент Козинець Інна Іванівна

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ-ПЕРШОКУРСНИКІВ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДІ ОСВІТИ

*Багрій Ганна Вікторівна,
заступник директора з навчально-виховної роботи
ВСП «Дніпровський фаховий коледж інженерії та
педагогіки ДВНЗ «Український державний
хіміко-технологічний університет»;
аспірант Льотної академії Національного
авіаційного університету
annabagry@ukr.net*

Актуальність вивчення проблеми адаптації студента в закладі освіти обумовлена необхідністю отримання інформації про ті труднощі, які є в цьому процесі в умовах реформування освіти, впровадження нових інноваційних навчальних програм, методів навчання. Основним предметом дослідження є вивчення актуальних проблем розвитку особистості студента і підготовки молодого людини до майбутньої соціальної діяльності висококваліфікованого фахівця.

Мета нашого дослідження полягає у виявленні проблем і чинників підвищення якості та ефективності адаптаційних процесів здобувачів освіти, в цілому навчально-виховної роботи на факультетах, відділеннях закладів освіти.

Навчання у закладі освіти для сучасної молодого людини – це один з найважливіших періодів її життєдіяльності, особистісного зростання і становлення як фахівця. Пошук шляхів успішної соціально-психологічної адаптації до нової діяльності є нагальною проблемою для кожного, хто переступив поріг закладу освіти.

Здатність адаптуватися, долати труднощі, знайти своє місце в життєвому просторі є вирішальним фактором успішного розвитку молоді людини, а в майбутньому – висококваліфікованого фахівця. В закладах освіти, процес навчання студентів налагоджується непросто, характеризується великою динамічністю психічних процесів і станів, які обумовлені зміною соціального середовища.

Джерелом адаптації (або дезадаптації) є сама людина, особливості її особистості – ціннісна орієнтація, цілі, можливості досягнення їх в соціальному середовищі. Ефективність соціально-психологічної адаптації в значній мірі залежить від того, наскільки адекватно людина сприймає себе і свої соціальні зв'язки. Спотворене або недостатньо розвинене уявлення про себе веде до порушення адаптації. Дана проблема є особливо актуальною для дітей-сиріт і дітей, які залишилися без батьківського піклування [1,3].

Досягнення певного рівня адаптованості залежить від того, які стратегії адаптивної поведінки вибирає людина в ситуації взаємодії з навколишнім середовищем і як ці стратегії поєднуються між собою.

В закладі освіти студенти стикаються з рядом проблем, вирішення яких без належної організації та управління з боку педагогів може привести до стресів, неуспішності і значного погіршення здоров'я.

Від того, як довго за часом відбувається процес соціально-психологічної адаптації, залежать поточні та майбутні успіхи здобувачів освіти. Адаптація до вузівських умов навчання, дозволя пов'язана з різкою зміною соціального стану особистості. Відбувається ускладнення діяльності, юнаки і дівчата вступають в нову для них систему відносин (традиції, стереотипи, цінності тощо) змінюється і уявлення про зміст майбутньої діяльності, професії в цілому, про особливості нового соціального мікросередовища[4].

Необхідно адаптуватися до навчального процесу, який багато в чому відрізняється від шкільного. Між викладачем і студентом виникає бар'єр через відмінності в методах навчання в загальноосвітній школі та закладі вищої (фахової передвищої) освіти. Нові обставини багато в чому знецінюють отримані в школі способи засвоєння матеріалу. Необхідною умовою успішної діяльності студента-першокурсника є освоєння нових для нього особливостей навчання у закладі освіти, що усуває відчуття внутрішнього дискомфорту і блокуючу можливість конфлікту з середовищем.

На перших курсах здобувачем освіти усвідомлюється покликання до обраної професії, встановлюється система роботи з самоосвіти і самовихованню професійно значущих якостей особистості.

Першокурсники не завжди успішно опановують знаннями аж ніяк не тому, що отримали слабку підготовку в середній школі, а тому, що в них не сформовані такі риси особистості, як готовність до навчання, здатність вчитися самостійно, контролювати і оцінювати себе, вміння правильно розподіляти свій робочий час для самостійної підготовки.

Адаптація студентів до навчально-професійної діяльності в умовах закладу освіти залежить від організації освітнього процесу, який необхідно проектувати таким чином, щоб умови навчання студента вимагали від нього сукупності самостійних дій, в певній мірі моделюють майбутню професійну діяльність. Це буде сприяти формуванню самостійності як риси особистості студента і засвоєнню необхідного обсягу умінь, знань, навичок.

Слід зазначити, що, в міру прискорення суспільного розвитку, прискорюється і інтенсивність адаптаційних процесів в суспільстві в цілому. Готовність до змін стає однією з головних умов життєвого успіху молоді людини, та, насамперед, студента-першокурсника.

Джерела інформації:

1. Андреева А.С. Роль семьи в формировании личности ребенка / А.С. Андреева // Сборник статей международной научно-практической конференции «Оздоровление общества на основе укрепления института семьи и семейных ценностей». – Челябинск. – 2015.
2. Вища освіта України – Європейський вимір: стан, проблеми, перспективи// Матеріали до підсумкової колегії МОН.-„Освіта України”, №21-22, 19 березня 2008 р.-С. 19.
3. Концепція виховання дітей та молоді у національній системі освіти // Інформ. зб. Міносвіти України. – 1996. – № 13.
4. Емельянов В.В. Студенты об адаптации к вузовской жизни//Социс, 2001. № 9. – С. 79.

**ПОРУШЕННЯ ПРИНЦИПІВ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ
В СТУДЕНТСЬКИХ РОБОТАХ**

Тепла Оксана

к.пед.н., доцент кафедри романо-германських мов і перекладу

Паламарчук Павло

студент 1 курсу

Національний університет біоресурсів і

природокористування України

tomoxana78@gmail.com

Євроінтеграційні процеси у вітчизняному освітньому середовищі просторі сприяють активізації новітніх напрямів відповідності європейським стандартам якості вищої освіти. Це зумовлює потребу у зміні всіх ланок освітньої галузі. На конкурентноздатність наших фахівців на українському та європейському ринках праці значно впливає якість підготовки професійних кадрів у закладах вищої освіти та відповідність документів про освіту європейським стандартам (Щодо забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти, 2017). Якісне реформування системи вищої освіти потребує формування нових підходів до навчання, утвердження чесності та етичних цінностей в педагогічному процесі і науковій роботі, створення нових механізмів побудови комунікації в закладах вищої освіти, що сприятиме формуванню високої академічної культури, науково-педагогічних працівників та студентів (Туркова, 2014).

До прикладів порушенням академічної доброчесності належать:

- академічний плагіат - часткове або повне оприлюднення наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів оригінального дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без вказування авторства;
- самоплагіат – часткове або повне оприлюднення власних раніше опублікованих наукових результатів;
- фабрикавання – домисел наукових даних чи фактів, що використовуються в навчальному процесі або наукових працях;
- фальсифікація – умисне змінювання або модифікація вже наявних відомостей, що пов'язані з педагогічним процесом чи науковими дослідженнями;
- списування - написання письмових робіт із використанням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для цитування, зокрема під час оцінювання результатів навчальної діяльності;